

שלמה ואדניהו: מל"א א-ב: הכפל החזרה והאנלוגיה במקרא תשע"ב
תמסיר להרצאת פרופ' משה גרסיאל

טבלה א'

נתן מדריך את בת-שבע	בת-שבע מופיעה לפני דוד	נתן משלים את דבריה לדוד
<p>ויאמר נתן אל בת-שבע אם שלמה לאמר: הלא שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא ידע ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו: הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר: כי שלמה בנך ימלך אחרי</p> <p>והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו? הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך</p>	<p>ותקד בת-שבע ותשתחו למלך יאמר המלך: מה לך? ותאמר לו: אדני, אתה נשבעת בה' אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ועתה הנה אדניהו מלך ועתה אדני המלך לא ידעת ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליואב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחרי; והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים.</p>	<p>והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא ויגידו למלך לאמר: הנה נתן הנביא יבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה ויאמר נתן: אדני המלך, אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על כסאי? כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתיים לפניו ויאמרו: יחי המלך אדניהו! ולי אני עבדך ולצדוק הכהן ולבניהו בן יהידע ושלמה עבדך לא קרא; אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדיך מי ישב על כסא אדני המלך אחרי?!</p>

טבלה ב'

בקשת בתשבע משלמה ותגובתו (יט-כד)	הופעת אדניהו לפני בת-שבע (ב', יג-יח)
<p>יט ותבוא בת-שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם על לאם המלך ותשב לימינו</p> <p>כ ותאמר: שאלה אחת קטנה אנכי שואלת מאתך אל תשיב את פני; ויאמר לה המלך: שאלני אמי כי לא אשיב את פניך!</p> <p>כא ותאמר: ייתן את אבישג השונמית לאדניהו אחיך לאשה ויען המלך שלמה ויאמר לאמו: ולמה את שואלת את אבישג השונמית לאדניהו ושאלני לו את המלוכה, כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה</p> <p>כג וישבע המלך שלמה בה' לאמר: כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף, כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה.</p>	<p>יג ויבא אדניהו בן חגית אל בת-שבע אם שלמה ותאמר: השלום באך?! ויאמר: שלום!</p> <p>יד ויאמר: דבר לי אליך; ותאמר: דבר!</p> <p>טו ויאמר: את ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותסוב המלוכה ותהי לאחי כי מה' היתה לו</p> <p>טז ועתה שאלה אחת אנכי שואל מאתך אל תשיבי את פני; ותאמר אליו: דבר!</p> <p>יז ויאמר: אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך</p> <p>יח ויתן לי את אבישג השונמית לאשה ותאמר בת-שבע: טוב אנכי אדבר עליך אל המלך.</p>

פרשת אדניהו ואבישג (מל"א א'-ב')	תוכחת גזל כבשת הרש (שמ"ב י"ב)
<p>א', א והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו ויאמרו לו עבדיו: 'יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך <u>ותהי לו</u> סכנת <u>ושכבה בחיקך</u> וחם לאדני המלך ב', יג ויבא אדניהו בן חגית אל בת-שבע... ועתה שאלה <u>אחת</u> אנכי שואל מאתך... יט ותבוא בת-שבע אל המלך שלמה... ותאמר: שאלה <u>אחת קטנה</u> אנכי שואלת מאתך... <u>יותן</u> את אבישג השונמית לאדניהו אחיך <u>לאשה</u>... כג וישבע המלך שלמה בה' לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו <u>את הדבר הזה</u> ועתה חי ה'...כי היום <u>יומת</u> אדניהו</p>	<p>א שני אנשים היו בעיר אחת... ג ולרש אין כל כי אם כבשה <u>אחת קטנה</u>... ויהיה, ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה <u>ובחיקו תשכב ותהי לו</u> כבת... ה ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן: <u>חי ה' כי בן מות</u> האיש העשה זאת ו את הכבשה ישלם ארבעתיים עקב אשר עשה <u>את הדבר הזה</u>... ויאמר נתן אל דוד... יא ולקחתי את <u>נשיך</u> לעיניך <u>ונתתי</u> לרעיך... ושכב עם נשיך בסתר ואני אעשה יב כי אתה עשית בסתר ואני אעשה <u>את הדבר הזה</u> נגד כל ישראל ונגד השמש יג ויאמר נתן אל דוד: אפס כי נאץ נאצת את אויבי ה' <u>בדבר הזה</u></p>

עליית שלמה למלוכה (מל"א א'-ב')	חזון נתן ותפילת דוד (שמ"ב ז')
<p>א', כא <u>כשכב</u> אדני המלך עם <u>אבתינו</u> א', לה ואתו צוית <u>להיות נגיד</u> <u>על ישראל ועל יהודה</u></p>	<p>יב כי ימלאו ימיך <u>ושכבת את אבתיך</u> ח אני לקחתיך... <u>להיות נגיד</u> <u>על עמי על ישראל</u></p>
<p>א', לז כאשר <u>היה ה' עם</u> אדני המלך, כן <u>יהיה עם</u> שלמה</p>	<p>ג כל אשר בלבבך לך עשה כי <u>ה' עםך</u> ח <u>ואהיה עםך</u> בכל אשר הלכת</p>
<p>ב', כד ועתה חי ה' אשר <u>הכינני</u> ויושיבני על <u>כסא דוד</u> אבי ואשר <u>עשה לי בית</u> <u>כאשר דבר</u> א', מז ויגדל את <u>כסאו מכסאך</u> ב', יב ושלמה ישב על <u>כסא</u> דוד אביו <u>ותכון מלכותו</u> מאד ב', לג ולדוד ולזרעו <u>ולביתו ולכסאו</u> יהיה שלום <u>עד עולם</u> מעם ה' ב', מה והמלך שלמה <u>ברוך</u> וכסא דוד יהיה <u>נכון לפני</u> ה' <u>עד עולם</u> ב', מו <u>והממלכה נכונה</u> ביד שלמה ב', ד למען <u>יקים</u> ה' את <u>דברו</u>... לא יכרת לך איש מעל <u>כסא</u> ישראל</p>	<p>יא אשר יצא ממעיך <u>והכינתי את ממלכתו</u> יג הוא יבנה בית לשמי <u>וכננתי את כסא</u> <u>ממלכתו עד עולם</u> טז ונאמן <u>ביתך וממלכתך עד עולם לפניך</u> <u>כסאך</u> יהיה <u>נכון עד עולם</u> ועתה הואל <u>וברך את בית</u> עבדך כו <u>ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך</u> כה ועתה ה' אלהים הדבר אשר <u>דברת</u> על עבדך ועל <u>ביתו הקם עד עולם</u> ועשה <u>כאשר דברת</u></p>